

Úloha č. 1: Myši hore nohami

napísal Roald Dahl

Kedysi dávno žil starý 87 ročný muž menom Labon. Celý svoj život bol tichým a mierumilovným človekom. Bol veľmi chudobný a veľmi šťastný.

Keď Labon zistil, že má v dome myši, spočiatku ho to veľmi netrápilo. Myši sa však množili. Začali ho obtťažovať. Myši sa stále množili a napokon prišiel čas, keď to nemohol ďalej vydržať.

„To je už priveľa,“ povedal. „Zachádza to naozaj príďaleko.“ Odkrival z domu dolu ulicou do obchodu, kde kúpil niekoľko pascí na myši, kus syra a nejaké lepidlo.

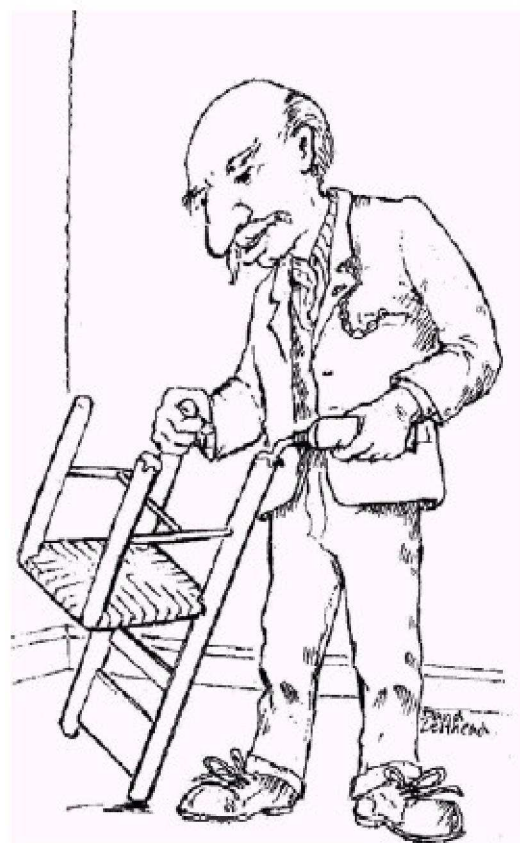
Keď sa dostal domov, natrel spodok pascí lepidlom a prilepil ich na strop. Potom ako návnadu vložil do pascí opatrne kúsky syra a odišiel.

Tú noc, keď myši vyšli zo svojich dier a na strope zbadali pasce na myši, pomysleli si, že je to výborný vtíp. Prechádzali sa dookola po dlážke, navzájom sa pošuchávali, prednými labkami ukazovali dohora a pukali od smiechu. Napokon, bola to poriadna hlúposť vidieť pasce na myši na strope.

Nasledujúce ráno, keď Labon prišiel a uvidel, že sa žiadna myš do pasce nechýtila, usmial sa, ale nepovedal nič.

Vzal stoličku, natrel lepidlo na spodok nôh a prilepil ju hore nohami na strop vedľa pascí na myši. To isté urobil so stolom, s televízorom a s lampou. Zobral všetko, čo bolo na dlážke a prilepil to hore nohami na strop. Prilepil tam dokonca aj malý koberček.

Nasledujúcu noc, keď myši vychádzali zo svojich dier, ešte stále žartovali a smiali sa na tom, čo videli predošlú noc. Ale zrazu sa pozreli na strop a okamžite sa prestali smiať.

„Prepánakráľa!“ vykrikla prvá. „Pozrite sa nahor! Je tam dlážka!“

„Nebesa!“ zapišťala druhá. „Ved' stojíme na strope!“

„Začínam cítiť závrat,“ povedala ďalšia.

„Všetka krv mi stúpa do hlavy,“ povedala ďalšia.

„To je strašné!“ povedal staručký myšiak s dlhými fúzmi. „Je to skutočne strašné! Musíme s tým okamžite niečo urobiť!“

„Omdliem, ak budem musieť stáť na hlave ešte dlhšie,“ zapišťala mladá myška.

„Ja tiež!“

„Nemôžem to vydržať!“

„Zachráňte nás! Urobte niekto niečo, ale rýchlo!“

Začali byť hysterické. „Viem, čo urobíme,“ povedal najstarší myšiak.

„Postavme sa všetci na hlavy, potom budeme v správnom smere.“

Všetci sa poslušne postavili na hlavy a po dlhšom čase začali jedna za druhou odpadávať, lebo im krv prudko prúdila do hlavy.

Nasledujúce ráno, keď tam Labon prišiel, celá dlážka bola pokrytá myšami.

Rýchlo ich pozbieral a vyhodil do koša.

Z toho plynie poučenie: vždy, keď sa vám zdá, že je svet úplne hore nohami, presvedčte sa, či stojíte nohami pevne na zemi.

Myši hore nohami podľa Roalda Dahla. © Roald Dahl Nominee Ltd, 1981, použité so súhlasom Asociácie Davida Highama.

Otázka č. 1

Vyvodenie priamych záverov

Prečo sa chcel Labon zbaviť myší?

- A Vždy nenávidel myši.
- B Bolo ich tam príliš veľa.
- C Smiali sa príliš nahlas.
- D Zjedli mu všetok syr.

Otázka č. 3

Vyvodenie priamych záverov

Prečo sa myši postrkovali a ukazovali labkami hore, keď vyliezli prvú noc zo svojich dier?

A Videli stoličku na strope.

B Mysleli si, že Labon urobil niečo hlúpe.

C Chceli syr v pasciach.

D Báli sa toho, čo videli.

Otázka č. 7

Vyvodenie priamych záverov

Nájdí a popíš jednu z viet, ktoré popisujú paniku myší počas druhej noci.

.....

.....

.....

Otázka č. 9

Vyvodenie priamych záverov

Prečo bola dlážka pokrytá myšami, keď Labon posledné ráno zišiel dole?

A Myši museli stať na hlave veľmi dlho.

B Labon dal myšiam veľa syra.

C Myši spadli zo stropu.

D Labon dal lepidlo na dlážku.